

A Kúria a személyesen eljáró I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű felpereseknek - a dr. Király László ügyvéd (Király Ügyvédi Iroda) által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság (8900 Zalaegerszeg, Balatoni u. 4.) alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.795/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.447/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.447/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperesek a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ... Igazgatóság ... Szolgálat ... Osztály ... Alosztályán álltak hivatásos szolgálati jogviszonyban, az I. rendű felperes járőrként, míg a II-IV. rendű felperesek járőrvezetőként.

A felperesek a szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett módosított keresetükben az elévülésre hivatkozással a szolgálati jegy előterjesztésétől számított 3 évre visszamenőlegesen 2009. június 30-ig az alperest különleges bevetési pótlék és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérték kötelezni.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság az 1.M.795/2011/4. számú ítéletével kötelezte az alperest az I. rendű felperes részére 449.628,- Ft, a II. rendű felperes részére 426.374,- Ft, a III. rendű felperes részére 449.628,- Ft és a IV. rendű felperes részére 449.628,- Ft, valamint ezen összegek kamatainak megfizetésére.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felhatalmazó szabályra. A Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Kormányrendelet (Korm.rendelet) 50. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a 20/1997. (III.19.) BM rendelet 2. számú

mellékletének 1/c. pontja alapján megállapította, hogy a megyei rendőr-főkapitányságok esetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődik a különleges bevetési pótlékra jogosultság. Ezért a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán ténylegesen szolgálatot teljesítő felperesek a beosztásuk, munkaköri leírásuk, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen feladatot láttak el.

Az alperes fellebbezése alapján eljárta Zalaegerszegi Törvényszék a 4.Mf.20.447/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Érvelése szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a különleges bevetési pótlék a különösen veszélyes feladatok ellentételezésére, a folyamatos, intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére. A jogalkotói szándék szerint tehát a különleges bevetési pótlék kizárólag a kivételes, illetve a különleges rendőri feladatok ellátásának ellentételezésére szolgálhat, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítani kell, hogy az ellátandó feladatok meghaladják-e az általános rendőri feladatok veszélyességét. Az állandó bírói gyakorlat szerint a kedvezményre való jogosultságot nem a beosztás megnevezése, hanem a szolgálat ellátásának konkrét körülményei döntenek el. (BH 2001/496.) Az alperes álláspontja szerint ezért a jogosultság megítélésénél a felperesek által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, amelynek alapján őket a különleges bevetési pótlék nem illeti meg. A felperesek járőri feladatokat láttak el, amely eltér az akció osztály által végzett feladatoktól.

Az alperes hivatkozása szerint a különleges bevetési pótlékra való jogosultság feltételeit több eltérő szintű jogszabály rendezi, így a Hszt., a Kormányrendelet, továbbá a 20/1997. évi BM rendelet 2. számú melléklete is. Ezen jogszabályok együttesen és összességükben értelmezhetők. A BM rendeletbe foglaltak a jogszabályi hierarchiára figyelemmel kizárólag a törvény és a kormányrendelet rendelkezéseibe foglalt feltételek teljesülése esetén vizsgálhatók és a hivatásos állomány tagja különleges bevetési pótlékra kizárólag valamennyi feltétel együttes teljesülése esetén jogosult. Érvelése szerint a szolgálati helynek a BM rendelet 2. számú mellékletében való szerepeltetése önmagában nem alapozza meg a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot, mert az csak a pótlékra jogosító beosztásokat tartalmazza, a jogosultság feltételeit ténylegesen a kormányrendelet határozza meg. Az ettől

eltérő álláspont a hivatásos állomány azonos feladatokat ellátó tagjai között diszkriminációt eredményez és sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében, így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza az illetménypótléokra jogosultak körét. Az irányadó Kormányrendelet 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A 20/1997.(III.19.) BM rendelet (R.) 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. Ezen mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontjai értelmében a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét a BM rendelet 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejt ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket a BM rendelet 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó az R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009.(VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Mivel az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányság tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékra való jogosultság, a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatóság bevetési szolgálat bevetési osztály bevetési alosztály állományában szolgálatot teljesítő felperesek a beosztásuk,

munkaköri leírásuk, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen tevékenységet láttak el.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének megsértésére, mert a munka díjazásának meghatározása során nem jelent indokolatlan megkülönböztetést, ha egyébként az azonos jellegű munkavégzés esetén a nem azonos szervezeti egységhez tartozó személyek a jogszabály rendelkezése alapján eltérő díjazásban részesülnek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. május 15.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
kúriai tisztviselő